

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **T. K.**, zastoupený Mgr. Petrem Kovaříkem, advokátem se sídlem Pod Čertovou skalou 848/8, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2019, čj. 159322/2018/KUSK, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2021, čj. 44 A 95/2019-21,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2021, čj. 44 A 95/2019-21, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Magistrátu města Kladno z 15. 11. 2018, čj. OŘP-DP/2758/18-12/JŠ, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť měl při řízení vozidla překročit nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Dále mu byla stanovena povinnost zaplatit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím dle § 90 odst. 5 zákona správního řádu zamítl. Žalobu Krajský soud v Praze zamítl výše uvedeným rozsudkem.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností podle § 103 odst. 1 písm. b), c) a d) s. ř. s. Krom věcných námitek, které soud pro nadbytečnost nerekapituluje, namítá, že si není vědom skutečnosti, že by byla do datové schránky jeho zástupce doručena výzva s poučením podle § 51 odst. 1 s. ř. s. V uvedeném pochybení krajského soudu stěžovatel spatřuje zmatečnost řízení spočívající v tom, že chyběly, resp. nebyly splněny

podmínky řízení. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti k námitce zmatečnosti nevyjádřil, ve zbytku odkázal na rozsudek krajského soudu a navrhl kasační stížnost zamítnout.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost a dospěl k závěru, že je důvodná.

[6] Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. platí, že *soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.* Podle odstavce 2 téhož ustanovení, *stanoví-li tak tento zákon, rozhoduje soud bez jednání o věci samé i v dalších případech.*

[7] Otázkou nutnosti nařídit jednání v řízeních ve správním soudnictví se Nejvyšší správní soud již ve svých rozhodnutích zabýval. Opakovaně zdůraznil význam práva účastníka řízení na veřejné projednání věci v jeho přítomnosti, včetně možnosti vyjádřit se k věci (např. rozsudky z 21. 12. 2005, čj. 1 Azs 76/2005-77, č. 859/2006 Sb. NSS, č. z 21. 12. 2016, čj. 7 Afs 287/2016-39 a další). Z uvedené judikatury dále vyplývá, že k nenařízení ústního jednání může krajský soud přistoupit pouze při jednoznačném splnění podmínek uvedených v § 51 s. ř. s., přičemž tam uvedené podmínky je třeba vykládat restriktivně. Soud připomíná, že krajský soud je oprávněn rozhodnout o věci samé bez jednání, jen pokud to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí, přičemž souhlas může účastník řízení učinit i tak, že nevyjádří do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. Rozhodnout bez nařízení jednání může soud také tehdy, nastane-li situace předvídaná v § 76 odst. 1 s. ř. s.

[8] Rozhodl-li soud o věci bez nařízení jednání, aniž stěžovateli řádně doručil výzvu k vyslovení souhlasu s takovým postupem (§ 51 s. ř. s.), došlo v řízení k vadě, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (rozsudku), a je proto důvodem pro jeho zrušení. Soudní řád správní odnětí možnosti jednat před soudem nepodřazuje pod důvod zmatečnosti dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., a je tak nutno tuto námitku podřadit pod důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle něhož Nejvyšší správní soud zruší rozhodnutí pro jinou vadu řízení, mohla-li mít tato vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (rozsudek z 11. 11. 2004, čj. 6 Azs 28/2003-59, č. 482/2005 Sb. NSS).

[9] Stěžovatel se v žalobě nikterak nevyjádřil stran možnosti rozhodnout o věci samé bez jednání. Krajský soud v napadeném rozsudku v rámci kontroly splnění procesních podmínek řízení uvedl, že „[a]ni jedna ze stran na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělila, zda souhlasí, aby bylo ve věci rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že souhlas s tímto postupem strany vyjádřily implicitně“, a proto ve věci rozhodl bez jednání.

[10] V návaznosti na kasační námitku stěžovatele Nejvyšší správní soud zjistil, že předložený spis krajského soudu neobsahuje „potvrzení o dodání a doručení do datové schránky“ (doručenku) k *Výzvě a poučení žalobce o právech a povinnostech* z 21. 7. 2020 adresované zástupci stěžovatele, jež je na č. 1. 20 spisu krajského soudu. Předmětem uvedeného přípisu byla mj. i výzva s poučením dle § 51 odst. 1 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud se proto obrátil na krajský soud s žádostí o sdělení, zda byl výše specifikovaný přípis stěžovateli zaslán a doručen, a pokud ano, požádal krajský soud, aby předložil doručenku ze systému datových schránek. Nato Nejvyšší správní soud obdržel

pokračování

sdělení krajského soudu, že zřejmě administrativní chybou nebyla písemnost *Výzva a poučení žalobce o právech a povinnostech* z 21. 7. 2021 odeslána stěžovateli ani jeho zástupci.

[12] Je nesporné, že uvedená výzva nebyla stěžovateli doručena, a stěžovatel tedy neměl možnost vyjádřit se, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání, či nikoli. Jak vyplývá z výše citované judikatury zdejšího soudu, v takové situaci nebylo možné věc bez jednání rozhodnout. Pokud krajský soud přesto rozhodl o zamítnutí žaloby bez nařízení jednání, zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a je proto důvodem pro jeho zrušení.

III. Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud, aniž se zabýval ostatními stěžovatelskými námitkami, zrušil napadený rozsudek krajského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, ve kterém bude krajský soud vázán vysloveným právním názorem podle § 110 odst. 4 s. ř. s.

[14] V novém rozhodnutí ve věci krajský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. května 2021

Petr Mikeš
předseda senátu